

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A“ SKUNDO**

2026 m. sausio d. Nr. S-2026/ (7-2025/176)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės (pranešėja), Raimondos Juodkaitės ir Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo UAB „A“ (toliau – Pareiškėja) 2025-11-28 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2025-11-10 sprendimo Nr. (21.222 Mr) FR0682-251 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos atstovai advokatas A.A. ir B.B. bei Inspekcijos atstovas C.C. 2026-01-06 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos Sprendimu ir prašo jį panaikinti.

Faktinės aplinkybės

Inspekcija 2023-05-10 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222 Mr) FR0682-115 (toliau – sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo) patvirtino 2023-04-05 patikrinimo aktą Nr. (21.222 Mr) FR0680-104 (toliau – Patikrinimo aktas), kuriuo Pareiškėjai papildomai apskaičiuota 142 631 Eur pelno mokesčio (toliau – PM) suma ir apskaičiavo 32 192,10 Eur PM delspinigių už laikotarpį nuo 2019-01-01 iki 2021-09-30.

Inspekcija, Patikrinimo akto tvirtinimo metu atsižvelgdama į tai, kad Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyboje prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – FNTT) Vilniaus apygardos valdyboje buvo atliekamas ir iki patikrinimo akto tvirtinimo nebuvo baigtas su Pareiškėjos veikla susijęs ikiteisminis tyrimas Nr. 04-6-00004-23, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 132 straipsnio nuostatomis, minėtu sprendimu Pareiškėjai baudos nepaskyrė.

Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 132 straipsnio 5 dalimi, atsižvelgdama į gautą informaciją, kad baudžiamojoje byloje Nr. 1-1707-586/2025 įtarimai Pareiškėjai nepareikšti, atnaujino baudos skyrimo nagrinėjimo klausimą ir, vadovaudamasi MAĮ nuostatomis, nustatančiomis baudos skyrimo pagrindus, Sprendime paskyrė Pareiškėjai 35 657,75 Eur PM baudą.

Pareiškėja skunde, išdėstydamą faktines aplinkybes, nurodo, kad jos buhalterinės apskaitos funkcijos nebuvo atliekamos jos pačios darbuotojo, o buvo pavestos profesionalių apskaitos paslaugų teikėjui – UAB „B“, su kuria 2018-04-18 buvo sudaryta apskaitos paslaugų sutartis. Minėtas paslaugų teikėjas viso Inspekcijos tikrinto laikotarpio metu (2019-01-01–2021-09-30) tvarkė Pareiškėjos buhalterinę apskaitą. Šios sutarties pagrindu Pareiškėjai buvo priskirta buhalterė F.F. (toliau – buhalterė), kuriai buvo suteikti visi reikalingi prisijungimai prie elektroninės paslaugų sistemos Mano VMI, EDS ir kitų deklaravimo sistemų, tam, kad laiku ir tinkamai būtų užpildytos ir pateiktos visos būtinos deklaracijos, apskaičiuoti visi mokėtini

mokesčiai. Ši buhalterė buvo atsakinga už visų Pareiškėjos mokesčių apskaičiavimą, deklaracijų parengimą ir jų pateikimą mokesčių administratoriui bei kitoms atsakingoms institucijoms. Visus Pareiškėjos buhalterinei apskaitai reikalingus duomenis ir dokumentus Pareiškėja pateikdavo apskaitos paslaugų teikėjui ir buhalterei laiku ir tinkamai, laikantis sutartų terminų (priedas Nr. 1¹). Buhalterei buvo teikiama teisinga, tiksli, išsami informacija apie visus ūkinius įvykius. Dėl šios priežasties Pareiškėja ir jos atsakingi asmenys buvo pagrįstai įsitikinę, kad Pareiškėjos buhalterinė apskaita yra tvarkoma tinkamai, buhalterė visus jai pateiktus duomenis ir dokumentus yra įtraukusi į Pareiškėjos apskaitą, paskaičiavusi visus mokėtinus mokesčius bei tinkamai užpildžiusi ir atsakingoms institucijoms pateikusi visas reikiamas deklaracijas. Pareiškėjos atsakingiems asmenims buvo visiškai netikėta, kai Inspekcija mokestinio patikrinimo metu nustatė, kad į Pareiškėjos apskaitą nebuvo įtrauktos 76 PVM sąskaitos faktūros, išrašytos Švedijos įmonėms, dėl ko nebuvo deklaruotos pagal šias PVM sąskaitas-faktūras gautos pajamos ir nuo jų mokėtinas PM. Pareiškėja nedelsiant deklaravo ir sumokėjo visą papildomai mokėtiną PM bei delspinigius, Pareiškėja aktyviai bendradarbiavo, teikė visus prašytus dokumentus ir paaiškinimus, pripažino nesumokėtą PM.

Pareiškėjos skundo motyvai

Pareiškėja pažymi, kad MAĮ VIII skyriuje įtvirtinta mokesčių mokėtojų atsakomybė už mokesčių įstatymų pažeidimus yra grindžiama objektyvios (griežtos) atsakomybės principu, kuriai esant mokesčių mokėtojo kaltė visada preziumuojama. Pagal MAĮ 139 straipsnio 1 dalį bauda gali būti skiriama už veikas, kuriomis buvo neteisėtai sumažintas mokėtinas mokestis. Tačiau kartu MAĮ 141 straipsnio 1 dalis numato baigtinį sąrašą atvejų, kada mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo paskirtos baudos, *inter alia* jei jis įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo (MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktas) ir kai mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti (MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punktas.). Tokiomis aplinkybėmis nelaikomi mokesčių mokėtojo ar jo darbuotojų veiksmai ar neveikimas, taip pat mokesčių mokėtojo nemokumas.

Pareiškėja skunde išdėsto Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) nuostatas dėl atleidimo nuo baudos ir akcentuoja, kad LVAT 2011-06-27 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-438-2122-11 papildomai suformulavo, jog MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkte įtvirtinta sąlyga – mokesčių mokėtojo nekaltumas – yra bendro pobūdžio taisyklė, pirmiausia nustatanti įrodinėjimo naštos paskirstymą: būtent mokesčių mokėtojas turi pateikti įrodymus, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Tik esant pakankamai duomenų ir įrodymų, patvirtinančių, kad mokesčių mokėtojas dėl priežasčių, nepriklausančių nuo jo valios, neturėjo galimybės teisingai ir laiku deklaruoti, apskaičiuoti ir sumokėti mokesčių, gali būti sprendžiamas klausimas dėl atleidimo nuo baudos šios normos pagrindu. LVAT taip pat pažymėjo, kad, atsižvelgiant į MAĮ 13 straipsnyje įtvirtintą skirtingų mokesčių pobūdį, aplinkybės, patvirtinančios ar paneigiančios mokesčių mokėtojo kaltę, kiekvienu atveju priklauso nuo konkretaus mokesčio teisinio reglamentavimo ir faktinių aplinkybių.

Pareiškėja akcentuoja, kad šioje situacijoje esminė aplinkybė yra ta, kad Pareiškėja visą buhalterinės apskaitos tvarkymą ir mokesčių apskaičiavimą sutartimi buvo patikėjusi profesionaliam apskaitos paslaugų teikėjui ir konkrečiai buhalterei, kuriai buvo perduoti visi reikalingi dokumentai bei duomenys. Inspekcijos nustatytas pažeidimas kilo ne dėl Pareiškėjos ar jos atsakingų asmenų veiksmų, o išimtinai dėl buhalterės neteisėtų (ir šiuo metu ikiteisminiame tyrime tiriamų kaip galimai nusikalstamų) veiksmų, kuriems Pareiškėja nei nurodymų, nei sutikimo nedavė ir kurių kontroliuoti objektyviai negalėjo.

Pareiškėja teigia, kad skirtingai nei LVAT 2011-06-27 nutartyje adm. byloje Nr. A-438-2122-11 nagrinėtoje situacijoje, kurioje pats mokesčių mokėtojas buvo tiesiogiai

¹ Pavyzdiniai el. laišakai tarp Pareiškėjos ir buhalterės.

atsakingas už neteisingą deklaraciją ir nepateikė įrodymų apie nuo jo valios nepriklausančias aplinkybes, Pareiškėja pateikia išsamius duomenis, kad nustatytas mokesčių pažeidimas atsirado išimtinai dėl trečiojo asmens, buhalterės, veiksmų, o pati Pareiškėja visą laiką veikė sąžiningai ir rūpestingai. Šią aplinkybę patvirtinta ir tai, kad ikiteisminis tyrimas, pradėtas 2023-04-26 dėl galimų Pareiškėjos vadovo veikų, susijusių su neteisingu bei apgaulingu finansinės apskaitos tvarkymu, buvo nutrauktas, nenustačius Pareiškėjos vadovo kaltės. Ikiteisminis tyrimas dėl buhalterės galimų veikų dėl neteisingo ir apgaulingo finansinės apskaitos tvarkymo nėra nutrauktas ir vis dar vyksta bei baudžiamoji byla su kaltinamuoju aktu yra perduota į teismą, kas objektyviai suponuoja pagrįstą prielaidą, kad būtent buhalterės veiksmai lėmė Inspekcijos nustatytus pažeidimus (priedas Nr. 2²).

Pareiškėja pažymi, kad minėtoje LVAT 2011-06-27 nutartyje adm. byloje Nr. A-438-2122-11 nurodyta, jog MAJ 141 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas pagrindas sietinas tik su tokiomis nuo mokesčių mokėtojo valios nepriklausančiomis aplinkybėmis, kurios lemia, kad jis neturėjo galimybės deklaruoti, apskaičiuoti bei sumokėti gautų mokesčių. Šiuo atveju tokiomis aplinkybėmis laikytina tai, kad buhalterė, veikdama kaip išorinis profesionalus paslaugų teikėjas, neįvykdė savo sutartinių įsipareigojimų, tyčia neįtraukė 76 PVM sąskaitų faktūrų į apskaitą ir deklaracijas, klastojo kitus dokumentus bei vykdė kitas mokesčių schemas, apie kurias Pareiškėja nežinojo ir negalėjo žinoti. Nei Inspekcija, nei kitos institucijos iki patikrinimo šių pažeidimų nebuvo nustačiusios, o tai tik patvirtina, kad Pareiškėja realiai neturėjo galimybių jų užfiksuoti ir koreguoti. Kaip nurodo LVAT praktika, vertinant mokesčių mokėtojo kaltę, privaloma nagrinėti konkrečius su taikomu mokesčiu (šiuo atveju – PM) susijusius teisės aktus ir konkrečios situacijos faktines aplinkybes. Šiuo atveju būtina atkreipti dėmesį, kad: pirma, buhalterinės apskaitos tvarkymas ir mokesčių deklaravimas reikalauja specialių žinių, kurių Pareiškėjos vadovas ir jos darbuotojai neturi, todėl apskaita buvo perduota profesionaliam apskaitos paslaugų teikėjui; antra, Pareiškėja turėjo tinkamą pagrindą tikėti, kad apskaitos paslaugų teikėjas tinkamai vykdo savo prievolės, buhalterinės apskaitos tvarkymas buvo perduotas ne tik Pareiškėjai, bet ir kitoms susijusioms įmonėms; trečia, Pareiškėja nuolat gaudavo buhalterės pateikiamą informaciją apie mokėtinus mokesčius ir visas šias sumas laiku sumokėdavo; ketvirta, jokios institucijos iki Inspekcijos patikrinimo nebuvo nustačiusios pažeidimų, susijusių su Pareiškėjos pajamų deklaravimu ar PM apskaičiavimu. Tokios aplinkybės rodo, kad Pareiškėja neturėjo nei faktinio, nei teisinio pagrindo abejoti buhalterės veiksmais ir negalėjo numatyti, kad mokesčių deklaracijos yra pildomos neteisingai.

Pareiškėja, atsižvelgdama į pirmiau nurodytas aplinkybes, tvirtina, kad nėra kalta dėl padaryto pažeidimo ir, vadovaujantis MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktu bei LVAT praktika, privalo būti atleista nuo paskirtos PM baudos. Pažeidimą lėmė ne Pareiškėjos sprendimai ar aplaidumas, o buhalterės nusikalstami veiksmai, dėl kurių Pareiškėja pati yra pripažinta nukentėjusiąja ir civiline ieškove ikiteisminiame tyrime (priedas Nr. 3³). Analogiškas požiūris į mokesčių mokėtojo kaltę ir trečiųjų asmenų neteisėtus veiksmus yra suformuotas ir Vilniaus apygardos administracinio teismo 2004-10-25 sprendime, kuriame pabrėžta, kad delspinigiai ir baudos yra susiję su netinkamu mokestinių prievolių vykdymu, o nagrinėjamu atveju mokestinės prievolės dydis paaiškėjo tik nustačius trečiųjų asmenų neteisėtą veiklą. Teismas konstatavo, jog nesąžiningai veikė ne pareiškėjas, o kiti ūkio subjektai, todėl pareiškėjai neturėtų būti taikomos ekonominės sankcijos.

² 2024 m. balandžio 25 d. Klaipėdos apygardos prokuratūros baudžiamojai persekiojimo skyriaus nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą Nr. 04-6-00004-23 įtariamojo Pareiškėjos vadovo atžvilgiu.

³ 2025-04-07 FNTT Klaipėdos apygardos valdybos 2-ojo skyriaus nutarimas pripažinti Bendrovę ikiteisminiame tyrime Nr. 04-6-00004-23 civiliniu ieškovu.

Pareiškėjos nuomone, nagrinėjama situacija iš esmės yra panaši: Pareiškėja tinkamai vykdė savo pareigas (pateikė visus buhalterinius dokumentus, laiku sumokėjo buhalterės apskaičiuotus mokesčius), o mokestinis pažeidimas paaiškėjo tik nustačius trečiojo asmens (buhalterės) neteisėtus veiksmus, dėl kurių Pareiškėja pati pripažinta nukentėjusiąja ir civiline ieškove. Atitinkamai mokesčių administratorius neturėtų taikyti ekonominių sankcijų mokesčių mokėtojui, kuris pats veikė sąžiningai, o mokestinis pažeidimas kilo dėl trečiojo asmens neteisėtos veiklos. Be to, nagrinėjamoje situacijoje egzistuoja ir MAJ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkto elementai, nes mokesčio įstatymas faktiškai buvo pažeistas dėl aplinkybių, nepriklausiusių nuo Pareiškėjos valios ir kurių ji nenumatė ir negalėjo numatyti. Faktinis mokesčių deklaravimas ir apskaita buvo visiškai buhalterės kontrolėje; Pareiškėja pateikė visus dokumentus ir sąžiningai sumokėjo apskaičiuotas mokesčių sumas. Tai, kad net ir institucijos pažeidimus nustatė tik atlikus patikrinimą ir ikiteisminį tyrimą, rodo, jog šių aplinkybių Pareiškėja negalėjo sužinoti įprastomis priemonėmis.

Pareiškėja pažymi, kad nagrinėjamoje situacijoje Pareiškėja visus papildomai apskaičiuotus mokesčius ir delspinigius jau yra sumokėjusi, t. y. valstybės biudžetui padaryta žala visiškai atlyginta. Pareiškėja bendradarbiavo su Inspekcija, inicijavo vidinį patikrinimą ir kreipėsi į teisėsaugą dėl žalos atlyginimo iš buhalterės. Taigi, Pareiškėjos elgesys po pažeidimo nustatymo patvirtina jos sąžiningumą ir siekį atkurti teisėtą padėtį. Be to, mokesčių administratorius, administruodamas mokesčius, privalo vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais. MAJ 141 straipsnis yra speciali norma, skirta spręsti atleidimo nuo baudų klausimą, todėl ji negali būti supriešinama su MAJ 8 straipsnio nuostatomis dėl bendrųjų (teisingumo, visuotinio privalomumo) principų taikymo mokestiniuose santykiuose. Tam, kad būtų užtikrinamas mokesčių mokėjimas į valstybės biudžetą, yra itin svarbus mokesčių administratoriaus vaidmuo, nes MAJ 8 straipsnyje įtvirtinta teisingumo ir visuotinio privalomumo principo nuostata įpareigoja mokesčių administratorių užtikrinti efektyvų mokesčių administravimą vadovaujantis teisingumu ir protingumu pagrįstais kriterijais. Siekti teisingumo reiškia siekti protingos skirtingų interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas. Protingumo kriterijus reikalauja, kad mokesčių administratorius elgtųsi atidžiai, teisingai ir sąžiningai, taikydamas sankcijas už mokesčių įstatymų pažeidimus, atsižvelgtų į sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes.

Pareiškėja nurodo, kad jeigu vykdant teisingumą, teisė yra sutapatinama su įstatymu, tai teisės praktikos požiūriu prioritetas jau teikiamas ne teisingumui, o formaliam teisėtumui. Valstybinių institucijų sprendimai privalo būti ne tik teisėti, bet ir teisingi. Todėl teisingo sprendimo priėmimui taikytini ne tik teisėkūros subjekto priimami teisės aktai, bet taip pat turi būti remiamasi teisingumo bei protingumo kriterijais, ypač tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas pats yra nukentėjęs nuo trečiųjų asmenų nusikalstamų veiksmų.

Pareiškėja pažymi, kad, atsižvelgiant į tai, kad bauda mokesčių teisėje taip pat traktuojama kaip sankcija, kuri gali būti taikoma asmeniui, laiku ar tinkamai neįvykdžiusiam pareigos mokėti mokesčius, būtina vadovautis LVAT ir Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo (toliau – Konstitucinis Teismas) praktika. Konstitucinio Teismo ir LVAT praktika suponuoja, kad taikant sankcijas privaloma vertinti ne tik pažeidimo faktą, bet ir mokesčių mokėtojo elgesį, jo kaltės formą, objektyvias galimybes išvengti pažeidimo ir tai, ar valstybės biudžetui padaryta žala jau yra atlyginta. Šiuo konkrečiu atveju Pareiškėja nėra kalta dėl padaryto pažeidimo ir pavėluotai sumokėto mokesčio, o delspinigiai kaip sankcija jau buvo sumokėti ir atliko tiek kompensacinę, tiek drausminę funkciją. Todėl papildoma 35 657,75 Eur bauda, esant tokioms aplinkybėms, yra neproporcinga ir neadekvati.

Pareiškėjos skunde pažymima, kad konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens labiau, negu reikia šiems tikslams pasiekti,

tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra. Kadangi Pareiškėja nėra kalta dėl padaryto pažeidimo ir per vėlai sumokėto mokesčio, remiantis Konstitucinio Teismo ir LVAT praktika sankcija (bauda) yra neadekvati ir turėtų būti panaikinta, kadangi vis dėlto delspinigiai kaip sankcija jau buvo sumokėti. Pareiškėja prašo panaikinti Inspekcijos Sprendimą.

Pareiškėja 2025-12-01 Komisijai pateikė savo 2025-11-28 skundo patikslinimą, kuriuo prašo Komisijos, remiantis MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktų nuostatomis bei protingumo ir teisingumo principais (MAĮ 8 straipsnio 3 dalis), atleisti Pareiškėją nuo paskirtos PM baudos mokėjimo, o šio prašymo netenkinus – panaikinti Inspekcijos Sprendimą.

Inspekcija Sprendime, remdamasi MAĮ 140 straipsniu, nurodė, kad asmenims, pažeidusiems mokesčių įstatymus, baudos skiriamos pagal pažeidimo padarymo metu galiojančius teisės aktus. Inspekcija išdėstė MAĮ 139 straipsnio 1 dalies nuostatas (redakcija, galiojusi 2019-01-01–2021-09-30), kuriose numatyta, kad jei mokesčių administratorius nustato, jog mokesčių mokėtojas neapskaičiavo nedeklaruojamo ar nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnę mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokestį neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 10 iki 50 proc. minėtos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip. Taip pat Inspekcija išdėstė Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo (toliau – PMĮ) 56 straipsnio nuostatas, kuriose nurodyta, kad pažeidus PMĮ nuostatas, baudos skiriamos MAĮ nustatyta tvarka.

Inspekcija pažymėjo, kad 2019-01-01–2021-09-30 laikotarpiu galiojusio MAĮ 140 straipsnyje įtvirtinti bendrieji baudos skyrimo pagrindai, nustatytos mokesčių mokėtojo atsakomybė lengvinančios ir sunkinančios aplinkybės bei baudų skyrimo taisyklės. Pagal šias taisykles mokesčių administratorius apskaičiuoja ir motyvuotai nustato konkretų asmeniui skirtinos baudos dydį (nuo baudos vidurkio), atsižvelgdamas į MAĮ 140 straipsnio 2 dalyje nurodytas aplinkybes: pažeidimo pavojingumo pobūdį ir mastą; kaltę (kaltės formą ir rūšį); dėl padaryto pažeidimo atsiradusią žalą; atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes.

Sprendime akcentuota, kad mokestinio patikrinimo metu nustatytos atsakomybę lengvinančios aplinkybės: Pareiškėja geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė papildomus dokumentus ir paaiškinimus, pripažino nesumokėtą PM. Atsakomybę sunkinanti aplinkybė – dėl Pareiškėjos tyčinių veiksmų ar neveikimo padaryta didelė žala valstybės biudžetui, kai nesumokėtų mokesčių dydis viršija 500 bazinių socialinių išmokų. Kadangi patikrinimo metu nustatytos ir atsakomybę lengvinančios, ir sunkinančios aplinkybės, Pareiškėjai paskirta 25 proc. dydžio 35 657,75 Eur PM bauda. Už pažeidimus, kuriuos padarė Pareiškėja, įstatymai nenumato galimybes neskirti baudos.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas. Inspekcijos Sprendimas keistinas.

Inspekcija Sprendime, vadovaudamasi MAĮ 132 straipsnio 5 dalimi, atsižvelgdama į gautą informaciją dėl baudžiamosios bylos Nr. 1-1707-586/2025 baigties, atnaujino baudos skyrimo procedūrą ir, vadovaudamasi PMĮ 56 straipsnio, MAĮ 139 straipsnio 1 dalies ir 140 straipsnio nuostatomis, nuo 142 631 Eur PM, apskaičiuoto Patikrinimo akte už nustatytus PM pažeidimus, skyrė Pareiškėjai 25 proc. dydžio 35 657,75 Eur PM baudą.

Pareiškėja skunde (įskaitant 2025-12-01 skundo patikslinimą) ir Pareiškėjos atstovas Komisijos posėdžio metu iš esmės nurodė du alternatyvius prašymus: 1) panaikinti Inspekcijos Sprendimą dalyje dėl paskirtos PM baudos ir 2) atleisti Pareiškėją nuo PM baudos mokėjimo MAĮ 141 straipsnio 1 dalyje įtvirtintais atleidimo nuo ekonominių sankcijų pagrindais, taip pat ir MAĮ 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais.

Kadangi mokestinio ginčo nagrinėjimo dalyką ir pagrindą, t. y. savo pažeistos teisės ar įstatymo saugomo intereso gynybos būdą bei apimtį, nustato pats skundą padavęs subjektas, skunde suformuluodamas materialųjį teisinį reikalavimą bei nurodydamas aplinkybes, kuriomis jį grindžia (žr., pvz., LVAT 2012-01-26 nutartį adm. byloje Nr. A-858-257/2012; LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2014-04-10 nutartį adm. byloje Nr. A261-1032/2014), Komisija bylą vertins pagal mokesčių mokėtojo pareikštus konkrečius reikalavimus.

Dėl prašymo panaikinti Inspekcijos Sprendimą

Iš bylos medžiagos matyti, kad Inspekcija sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo patvirtino Patikrinimo aktą, kuriuo Pareiškėjai buvo papildomai apskaičiuota 142 631 Eur PM bei apskaičiavo 32 192,10 Eur PM delspinigius. Papildomai apskaičiuotas PM, nustačius, kad: 1) Pareiškėja 2019–2020 m. neapskaitė 1 172 865,23 Eur pardavimų pajamų, nuo kurių neapskaičiavo ir nedeklaravo PM; 2) Pareiškėja klaidingai apskaitė ir deklaravo 2020 m. pardavimų pajamas (t. y. 8 195,44 Eur mažiau) bei nuo jų apskaičiuotą PM; 3) Pareiškėja neteisėtai apskaičiavo ir j leidžiamus atskaitymus įtraukė ilgalaikio turto nusidėvėjimo sąnaudas, nepagrįstai 1 290,56 Eur sumažindama 2019–2020 m. apmokestinamąjį pelną; 4) Pareiškėja 2019–2020 m. neapskaitė 231 484,49 Eur vertės pirkimų / sąnaudų, dėl to deklaravo didesnę apmokestinamąjį pelną, negu apskaičiuojamas patikrinimo metu.

MAJ 139 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad jeigu mokesčių administratorius mokestinio patikrinimo metu nustato, kad mokesčių mokėtojas neapskaičiavo nedeklaruojamo (įskaitant muitinės deklaracijose apskaičiuojamą mokestį) ar nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnę mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokestį neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 10 iki 50 procentų šios trūkstamos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip.

Inspekcija, vadovaudamasi MAJ 139 straipsnio 1 dalies bei 140 straipsnio nuostatomis, kuriame nustatyti bendrieji baudos skyrimo pagrindai, Sprendime Pareiškėjai skyrė 25 proc. dydžio PM baudą, atsižvelgdama į tai, kad mokestinio patikrinimo metu nustatytos atsakomybę lengvinančios aplinkybės (Pareiškėja geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė papildomus dokumentus ir paaiškinimus, pripažino nesumokėtą PM) ir atsakomybę sunkinanti aplinkybė (dėl Pareiškėjos tyčinių veiksmų ar neveikimo padaryta didelė žala valstybės biudžetui, kai nesumokėtų mokesčių dydis viršija 500 bazinių socialinių išmokų).

Komisija, įvertinusi tai, kad Pareiškėja, nors ir prašo panaikinti Inspekcijos Sprendimą, neginčija teisės aktų nuostatų dėl baudos skyrimo taikymo pagrįstumo ir savo skunde šiuo klausimu nepasisako, pažymi, kad neturi pagrindo panaikinti pagrįstai ir teisėtai už patikrinimo metu nustatytus PM apskaičiavimo ir mokėjimo pažeidimus paskirtos PM baudos (atitinkamai neturi teisinio pagrindo panaikinti Inspekcijos Sprendimą).

Dėl atleidimo nuo PM baudos mokėjimo MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais pagrindais

Pareiškėja prašymą atleisti nuo baudos mokėjimo grindžia dviem įstatymiais pagrindais, t. y. MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktu (jei mokesčių mokėtojas įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo) ir 2 punktu (jei mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Tokiomis aplinkybėmis nelaikomi mokesčių mokėtojo ar jo darbuotojų veiksmai ar neveikimas, taip pat mokesčių mokėtojo nemokumas).

Pareiškėja, prašydama atleisti nuo PM baudos mokėjimo MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto pagrindu, skunde akcentuoja, kad visą buhalterinės apskaitos tvarkymą ir mokesčių apskaičiavimą pagal 2018-04-18 apskaitos paslaugų sutartį buvo patikėjusi profesionaliam apskaitos paslaugų teikėjui (UAB „B“), kuris viso Inspekcijos tikrinto laikotarpio metu (nuo 2019-01-01 iki 2021-09-30) tvarkė Pareiškėjos buhalterinę apskaitą. Nurodo, kad UAB „B“

buhalterei laiku buvo perduoti visi reikalingi dokumentai bei duomenys. Pareiškėja laikosi pozicijos, kad Inspekcijos nustatytas pažeidimas kilo ne dėl Pareiškėjos ar jos atsakingų asmenų veiksmų, o išimtinai dėl apskaitos įmonės buhalterės neteisėtų veiksmų, kurių kontroliuoti Pareiškėja objektyviai negalėjo.

Aiškindamas MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatą, LVAT yra pažymėjęs, kad įstatymų leidėjas atleidimą nuo baudos (delspinigių) sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti. Įrodinėjimo našta, jei mokesčių mokėtojas siekia pasinaudoti šia atleidimo nuo poveikio priemonių galimybe, tenka būtent mokesčių mokėtojui (žr., pvz., LVAT 2011-11-28 nutartį adm. byloje Nr. A-556-364/2011, 2020-05-20 nutartį adm. byloje Nr. A-775-575/2020). Be to, LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad, vertinant MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą atleidimo nuo baudos pagrindą, yra reikšminga mokesčių mokėtojo subjektyvinė pusė, t. y. kaltė, kurios išraiška yra nepakankamas atidumas, rūpestingumas ar apdairumas, kurio reikalaujama iš veikiančio asmens konkrečiomis sąlygomis. Asmuo, kuris nevykdė pareigos elgtis rūpestingai ir atidžiai arba nesugebėjo toks būti konkrečioje situacijoje, negali būti atleistas nuo atsakomybės, nesant kaltės dėl padaryto pažeidimo (žr., pvz., 2015-02-09 nutartį adm. byloje Nr. A-81-261/2015, 2021-04-14 nutartį adm. byloje Nr. eA-511-556/2021).

Įmonės vadovo specifinis statusas ir įgaliojimai įmonės veikloje sąlygoja atitinkamus reikalavimus jo kompetencijai, kvalifikacijai ir pareigų vykdymui. Todėl viena iš įmonės vadovo pareigų yra tinkamas įmonės buhalterinės apskaitos organizavimas (ginčui aktualiu laikotarpiu galiojusio 2001-11-06 Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymo Nr. IX-574 21 straipsnio 1 dalis). Už įmonės finansinių ataskaitų, metinio pranešimo parengimą ir pateikimą Juridinių asmenų registrui atsako įmonės vadovas, valdymo ir priežiūros organų nariai įstatymų nustatyta tvarka pagal įstatymų atitinkamai vadovui, valdymo ir priežiūros organams priskirtą kompetenciją (ginčui aktualiu laikotarpiu galiojusio Įmonių finansinės atskaitomybės įstatymo (2001-11-06 įstatymas Nr. IX-575) 28 straipsnis). Bendrovės vadovo pareiga sudaryti metinių finansinių ataskaitų rinkinį įtvirtinta 2000-07-13 Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr. VIII-1835 (2003-12-11 įstatymo Nr. IX-1889 redakcija) 37 straipsnio 12 dalies 1 ir 2 punktuose, atsakomybė už MAĮ nustatytų pareigų nevykdymą ar netinkamą vykdymą nustatyta MAĮ 143 straipsnyje (mokesčių mokėtojų pareigos, iš jų – laiku ir tiksliai įvykdyti mokesstinę prievolę; bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, vykdyti jo teisėtus nurodymus ir netrukdyti įgyvendinti įstatymų suteiktų teisių; teisingai apskaičiuoti mokesť, vadovaujantis mokesčių įstatymais; teisės aktų nustatyta tvarka tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos dokumentus ir registrus, taip pat kitus dokumentus – nustatytos MAĮ 40 straipsnyje).

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (toliau – LAT), pasisakydamas dėl įmonės vadovo pareigų, yra pažymėjęs, kad vadovas atsako už įmonės komercinės veiklos organizavimą. Įmonės vadovas privalo rūpintis, kad įmonė laikytųsi įstatymų, nustatytų jos veiklos apribojimų (žr., pvz., LAT 2006-05-25 nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-7-266/2006). Nuo pat tapimo įmonės administracijos vadovu momento vadovas turi elgtis rūpestingai, atidžiai ir apdairiai (žr., pvz., LAT 2006-05-25 nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-7-266/2006). Tokios pozicijos laikomasi ir naujausioje praktikoje (žr., pvz., LAT 2025-12-02 nutartį civilinėje byloje Nr. e3K-3-178-381/2025).

Komisijos vertinimu, nėra teisinio pagrindo atleisti Pareiškėją nuo PM baudos mokėjimo remiantis MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatomis. Pareiškėjos direktoriaus teiginiai dėl apskaitos įmonės buhalterės netinkamos veiklos, įvertinus Pareiškėjos direktoriaus minėtuose įstatymuose įtvirtintas pirmiau nurodytas pareigas, yra vertintini tik kaip gynybinė pozicija, siekiant nepakankamą rūpestingumą ir pareigų vykdymą pateisinti kito asmens (šiuo atveju – buhalterines paslaugas teikiančios įmonės buhalterės) netinkamu pareigų vykdymu. Sutartiniai santykiai su UAB „B“ buvo Pareiškėjos vadovo elgesio išraiška su aiškiai apibrėžtu

tikslu – gauti buhalterinės apskaitos paslaugas. Tai, kad šie santykiai nesusiklostė taip, kaip buvo planuota (suteiktos netinkamos kokybės paslaugos), nepaneigė Pareiškėjos vadovo pareigos užtikrinti tinkamą mokesčių sumokėjimą, kadangi esant įstatymo nustatytoms imperatyvioms pareigoms, vadovas neturi elgesio pasirinkimo laisvės veikti kitaip, nei įpareigoja įstatymo nuostatos (žr., pvz., LVAT 2019-07-17 nutartį adm. byloje Nr. A-693-968/2019). LVAT laikosi pozicijos, kad trečiųjų asmenų sutartinių įsipareigojimų tinkamas nevykdymas neturi įtakos sprendžiant, ar pažeidimas padarytas ne dėl mokesčių mokėtojo kaltės (žr., pvz., LVAT 2005-10-28 nutartį adm. byloje Nr. A-5-1627/2005, 2011-06-27 nutartį administracinėje byloje Nr. A-438-2122/2011, 2019-07-17 nutartį adm. byloje Nr. A-693-968/2019).

Pareiškėja, prašydama atleisti nuo PM baudos mokėjimo MAJ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu, akcentuoja, kad mokesčių apskaičiavimo pažeidimai paaiškėjo tik mokesčių administratoriui atlikus patikrinimą, mokesčių įstatymų pažeidimų aplinkybių Pareiškėja negalėjo sužinoti įprastomis priemonėmis.

LVAT, aiškindamas MAJ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatą, ne kartą yra pažymėjęs, jog šis atleidimo nuo baudos pagrindas sietinas su nenugalimos jėgos poveikiu (*force majeure*) ir atsitiktinių aplinkybių poveikiu (*cas fortuit*), kurių savo veikloje mokesčių mokėtojas nenumatė ir numatyti negalėjo, ir dėl šių aplinkybių poveikio atsiradę padariniai negalėjo būti įtakojami mokesčių mokėtojo valios; minėtomis aplinkybėmis pripažintinos gamtos jėgos, valstybinės valdžios institucijų neteisėti veiksmai ir žmogaus poveikis. Tačiau žmogaus poveikis mokesčio mokėtojo veiklai tik tuomet eliminuoja mokesčio mokėtojo valią, kai prieš jį naudojamas absoliutus smurtas, kurio mokesčio mokėtojas negali išvengti, jam pasipriešinti ar nuo jo apsiginti (žr., pvz., 2005-02-09 sprendimą adm. byloje Nr. A-15-141/2005; 2013-05-21 nutartį adm. byloje Nr. A-556-941/2013, 2022-02-09 nutartį adm. byloje Nr. eA-447-968/2022, 2023-03-29 nutartį adm. byloje Nr. eA-229-968/2023, 2023-11-22 nutartį adm. byloje Nr. A-1123-968/2023 ir kt.). Pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų apie LVAT praktikoje aptartų aplinkybių buvimą ginčo atveju. Todėl nėra teisinio pagrindo atleisti Pareiškėją nuo PM baudos mokėjimo pagal MAJ 141 straipsnio 1 dalies 2 punktą.

Dėl MAJ 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtintų protingumo ir teisingumo kriterijų taikymo

Pareiškėjos atstovas Komisijos posėdžio metu akcentavo formalų Sprendimo priėmimo pobūdį, tai, kad Sprendimas priimtas neatsižvelgiant į baudžiamojoje byloje nustatytas aplinkybes. Pareiškėja akcentuoja, kad valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos teisės pažeidimui. Šiuo atveju Pareiškėja pati yra nukentėjusi nuo trečiųjų asmenų veiksmų. Pareiškėja pripažino nustatytus pažeidimus ir nedelsiant ėmėsi veiksmų patikrinimo metu nustatytiems trūkumams pašalinti, nedelsiant deklaravo ir sumokėjo visą papildomai mokėtiną PM bei PM delspinigius. Todėl, Pareiškėjos vertinimu, Inspekcijos paskirta 25 proc. 35 657,75 Eur PM bauda yra neadekvati / neproporcinga teisės pažeidimui.

Pasisakydama dėl Pareiškėjo skunde išdėstyto prašymo įvertinti susidariusią situaciją teisingumo bei protingumo kriterijų taikymo kontekste, Komisija nurodo, kad LVAT, nagrinėdamas mokėtojų atleidimo nuo delspinigių ir (ar) baudų pagrindus, vadovaujasi ne tik MAJ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad sprendžiant mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų sankcijų, turi būti vadovaujama teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (žr., pvz., LVAT 2011-10-10 nutartį adm. byloje Nr. A-556-2343/2011; 2011-09-19 nutartį adm. byloje Nr. A-556-3447/2011; 2011-10-10 nutartį A-556-2544/2011 adm. byloje Nr. A-556-2544/2011; 2011-09-08 nutartį adm. byloje Nr. A-575-2144/2011; 2014-03-25 nutartį adm. byloje Nr. A-556-971/2014). Taip pat akcentuotina, kad atleidimas nuo ekonominių sankcijų mokėjimo yra galimas tik esant išskirtinėms aplinkybėms (žr., pvz., LVAT 2017-11-06 nutartį adm. byloje Nr. A-1146-602/2017;

2018-02-06 nutartį adm. byloje Nr. A-144-602/2018), kurios buvo nulemtos norminių aktų reikalavimų neatitinkančių mokesčių administratoriaus veiksmų, jo neveikimo.

Reikšmingomis aplinkybėmis, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų (baudų, delspinigių) klausimą, LVAT pripažįsta ir tokias aplinkybes, kaip mokestinio patikrinimo, mokestinio ginčo trukmė, mokesčių administratoriaus kontrolės veiksmų atlikimo operatyvumas (2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011), paties mokėtojo elgesys kontrolės veiksmų metu ar po jų (žr., pvz., LVAT 2011-10-10 nutartį adm. byloje Nr. A-556-2544/2011; 2014-03-25 nutartį adm. byloje Nr. A-556-971/2014).

Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas); konstitucinis teisingumo principas reikalauja nustatomas nuobaudas diferencijuoti taip, kad jas taikant būtų galima atsižvelgti į teisės pažeidimo pobūdį, į atsakomybę lengvinančias ir kitas aplinkybes, kad atsižvelgiant į tai būtų galima skirti mažesnę nuobaudą nei sankcijoje numatytoji minimali ir kt.; įstatymuose už įstatymų pažeidimus nustatomos baudos turi būti tokio dydžio, koks yra būtinas siekiant teisėto ir visuotinai svarbaus tikslo – užtikrinti įstatymų laikymąsi, nustatytų pareigų vykdymą (žr., pvz., Konstitucinio Teismo 2000-12-06, 2001-10-02, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10, 2008-01-21 nutarimus).

Pagal LVAT išaiškinimą, šiuolaikinė teisės samprata remiasi aiškiu teisės ir įstatymo skyrimu, pripažįstant teisę fundamentalesniu dalyku negu įstatymas. LVAT yra pažymėjęs, kad tuo atveju, kai pagal faktines bylos aplinkybes, visuotinai pripažintus teisės principus, akivaizdu, jog sprendimas konkretaus socialinio konflikto atžvilgiu bus formalus, bet neteisingas, būtina pirmumą teikti bendrajai teisės sampratai (žr., pvz., 2007-07-05 nutartį adm. byloje Nr. A-17-773/2007). Nuo teisingumo principo, kaip universalaus bendrojo teisės principo, neatskiriamas proporcingumo principas, kurio esmė yra tai, kad pritaikyta neigiama poveikio priemonė turi atitikti padarytą pažeidimą. Tačiau teisės teorijoje ir teisminėje praktikoje pripažįstama, kad teisingumo principas reikalauja, jog asmuo, padaręs priešingą teisei veiką, neišvengtų ir atsakomybės. Be to, LVAT aiškindamas proporcingumo principo taikymą, yra nurodęs, kad būtina rasti balansą tarp padaryto pažeidimo ir taikytos poveikio priemonės dydžio (žr., pvz., 2016-03-09 nutartį adm. byloje Nr. eA-298-556/2016). Pažymėtina ir tai, kad šios teismų praktikos suformuotos taisyklės įprastai pripažįstamos sudarančiomis pagrindą atleisti mokesčių mokėtoją ne nuo visų, o nuo dalies delspinigių (ar baudų) mokėjimo, nes laikomasi pozicijos, jog yra nustatyti mokesčių teisės aktų pažeidimai, todėl atleidžiant mokesčių mokėtoją nuo visų ekonominių sankcijų, jos neatliktų jų skyrimu numatytų tikslų: poveikio konkrečiam mokesčių mokėtojui, bendrosios prevencijos.

Geranoriškas mokestinių pažeidimų pripažinimas ir savanoriškas mokesčių sumokėjimas lemia situaciją, kai mokesčių mokėtojo padėtis gali būti vertinama palankiau, todėl gali būti taikomos švelnesnės sankcijos (šiuo atveju dalinis atleidimas nuo jų sumokėjimo) pagal MAĮ 8 straipsnio 3 dalį. Paminėtina, kad Pareiškėjai dar buvo apskaičiuoti ir PM delspinigiai (kurių 2/3 dydžio sudaro kompensacinį dydį viršijanti dalis). Tuo pačiu, įvertinus pažeidimo pobūdį bei baudų prevencinį tikslą – Pareiškėjai iš dalies sumažinus mokesčių sankcijas – būtų išsaugotas baudų prevencinis tikslas.

Klaipėdos apygardos prokuratūros baudžiamojo persekiojimo skyriaus 2024-04-24 Nutarime nutraukti ikiteisminį tyrimą 04-6-00004-23 konstatuota, kad Pareiškėjos vadovas (Pareiškėjos vadovu nuo 2018-01-23 iki 2021-05-07 buvo M.K.) neturėjo tyčios apgaulingai tvarkyti Pareiškėjos buhalterinę apskaitą ar pateikti neteisingus duomenis apie Pareiškėjos

pajamas, pelną, turtą ar jų naudojimą valstybės įgaliotoms institucijoms, nes pats Pareiškėjos buhalterinės apskaitos netvarkė, jokių sąskaitų faktūrų neklastojo ir jų nuo buhalterinę apskaitą tvarkančio asmens nenuslėpė ir deklaracijų Inspekcijai neteikė. Baudžiamasis procesas įtariamojo Pareiškėjos vadovo atžvilgiu nutrauktas, konstatavus, kad nepadarytos veikos, turinčios nusikalstamų veikų, numatytų Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 222 straipsnio 1 dalyje ir 220 straipsnio 2 dalyje, požymių.

Komisija laikosi pozicijos, kad taikomų ekonominių poveikio priemonių dydis turi būti adekvatus padarytam pažeidimui, priešingu atveju, remiantis vien formaliais kriterijais paskirta bauda, nors ir finansiškai neigiamai veiks pažeidimą padariusį asmenį, tačiau nebus veiksminga, nuo tolimesnių pažeidimų atgrasanti ir teisinga poveikio priemonė. Pareiškėjos veiksmų seka, siekiant teisingai sumokėti mokesť ir sąžiningas mokėtojos elgesys – savanoriškas operatyvus pasitaisymas ir PM bei PM delspinigių sumokėjimas, leidžia vertinti situaciją palankiau. Nagrinėjamu atveju nebuvo konstatuota (nustatyta), jog Pareiškėjos vadovas būtų sukčiavęs, piktnaudžiavęs teise ar būtų buvęs nesąžiningas. Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja pripažino pažeidimus, teikė paaikškinimus, aktyviai dalyvavo nagrinėjamame ginče, neskundė patikrinimo metu apskaičiuoto PM bei sumokėjo papildomai dėl nustatytų pažeidimų apskaičiuotą PM, taip pat ir PM delspinigių sumą (šio sprendimo priėmimo dieną Pareiškėjos mokesstinę prievolę sudaro tik 35 657,75 Eur PM baudos nepriemoka). Komisijos vertinimu, konkrečiu atveju didesnis poveikis, skatinant savanorišką mokesčių mokėjimą ir prevenciškai veikiant ateities elgesį, pasiekiamas atleidžiant Pareiškėją nuo PM baudos mokėjimo 15 procentinių punktų, vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais. Todėl Inspekcijos Sprendimo nurodymas Pareiškėjai sumokėti 35 657,75 Eur PM baudą keistinas į nurodymą sumokėti 14 263 Eur (142 631 x 10 proc.) PM baudą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi, 141 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktais, 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-11-10 sprendimą Nr. (21.222 Mr) FR0682-251, nurodant Pareiškėjai vietoje apskaičiuotos 35 657,75 Eur pelno mokesčio baudos sumokėti į valstybės biudžetą 14 263 Eur pelno mokesčio baudą.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokesstinį ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė